

The Invitation #23 vraag 3 en 1  
1 september 1987 PM in Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 3

Geliefde Meester,

Wilt u alstublieft iets zeggen over het alleen - zijn en moed van de discipel?

Anand Taral, het eerste om te realiseren is dat je alléén bent of je nou wilt of niet. Alleen-zijn is je hele natuur. Je kunt proberen het te vergeten, je kunt proberen door vrienden te maken niet alleen te zijn, minnaars te hebben, te mengen in de mensenmassa... maar wat je ook doet het blijft alleen maar aan de oppervlakte. Diep van binnen is je alleen-zijn onbereikbaar, onaangetast. In elk menselijk wezen vindt een vreemd voorval plaats: wanneer hij wordt geboren, de hele situatie van zijn geboorte begint in een familie. Er is geen andere manier, want het menselijke kind is in het hele bestaan het zwakste. Andere dieren worden compleet geboren. Een hond zal zijn hele leven een hond blijven, hij zal zich niet ontwikkelen, groeien. Ja, hij zal bejaard worden, oud, maar hij zal niet intelligenter worden, hij zal niet bewuster worden, hij zal niet verlicht worden. In dat licht zullen alle dieren precies zo blijven als bij hun geboorte; er zal niets essentieels in hen veranderen. Hun dood en geboorte zijn horizontaal - - in één lijn. Alleen de mens heeft de mogelijkheid om verticaal te gaan, naar boven, niet alleen maar horizontaal. Het grootste gedeelte van de mensheid gedraagt zich als andere dieren. Hij is alleen maar oud aan het worden - - hij groeit niet op. Oud worden en opgroeien zijn twee totaal verschillende ervaringen. De mens wordt in een familie met andere mensen geboren. Vanaf het allereerste begin is hij niet alleen. Hij krijgt daarom een bepaalde psychologie van het altijd met mensen zijn. Hij begint angst te voelen in alleen-zijn... onbekende angsten. Hij weet niet precies waar hij bang voor is, maar zodra hij uit de massa komt, begint iets in hem ongemakkelijk te voelen. Samen met anderen te zijn voelt hij zich geborgen, rustig, comfortabel. Om deze reden zal hij nooit de schoonheid van het alleen-zijn kennen; de angst houdt hem tegen. Omdat hij in een groep was geboren blijft hij deel van een groep, en hoe ouder hij wordt begint hij nieuwe groepen, nieuwe verenigingen, nieuwe vrienden te maken. Reeds bestaande groepen geven hem geen voldoening: de natie, de religie, de politieke partij... Hij gaat zijn eigen nieuwe groepen creëren: Rotary Club, Lions Club. Maar al deze strategieën zijn er maar voor één ding: nooit alleen te hoeven zijn. De hele levenservaring is om samen met mensen te zijn. Alleen-zijn lijkt bijna op een dood. Op een bepaalde manier is het een dood; het is de dood van de persoonlijkheid wat je in de massa gecreëerd hebt. Dat is een gift van anderen aan jou. Het moment dat je uit de massa komt, kom je ook uit je persoonlijkheid. Je weet precies wie je in de mensenmassa bent: je kent je naam, je kent je opleiding, je kent je beroep; alles wat nodig is voor je paspoort, je ID kaart ken je. Maar het moment dat je uit de massa stapt, wat is dan je identiteit, wie ben jij? Je wordt je plotseling bewust dat je niet je naam bent - - je naam is je gegeven. Je ras ben je niet - - wat is de relatie van ras met je bewustzijn? Je hart is noch hindoe noch moslim; je wezen is niet tot welke politieke grens of natie dan ook beperkt; je bewustzijn maakt geen deel uit van enig organisatie of kerk dan ook. Wie ben jij? Plotseling begint je persoonlijkheid te verspreiden. Dat is de angst: de dood van de persoonlijkheid. Nu zal je opnieuw fris moten ontdekken, voor de eerste keer zal je moeten vragen wie je bent. Je zult moeten beginnen te mediteren over het feit: Wie ben ik? En de angst is dat je er misschien helemaal niet bent. Misschien was je niets meer dan een combinatie van alle meningen van de massa, dat je niets meer dan je persoonlijkheid was.

Niemand wil niets zijn. Niemand wil een niemand zijn. En in feite is iedereen een niemand. Er is een prachtig verhaal...

Alice is in wonderland aangekomen. Ze kwam om de koning te ontmoeten en de koning vroeg: "Alice, ben je onderweg naar mij toe een boodschapper tegengekomen? Ze zei, "Ik heb niemand ontmoet." De koning zei: "Dat spreekt voor zich dat niemand niemand is, maar waar is hij? Hij zou hier allang moeten zijn. Het betekent alleen maar dat niemand langzamer dan jou loopt. En natuurlijk was Alice erg geïrriteerd en vergat ze helemaal dat ze tegen de koning sprak. Ze zei, "Niemand loopt sneller dan ik." Nu gaat dat hele gesprek door met dat "niemand". Ze begrijpt dat hij zegt, "niemand loopt langzamer dan jij." "... en ik loop snel. Ik en vanuit de andere wereld naar Wonderland, een kleine wereld gekomen - - en hij beledigt mij. Natuurlijk kaatst ze de bal terug, "Niemand loopt sneller dan ik!" De koning zei, "als dat waar is, waarom is hij er dan nog niet?" En zo gaat de discussie verder. Iedereen is een niemand. Dus voor een discipel is het eerste probleem precies de natuur van het alleen-zijn te begrijpen. Het betekent niemand-zijn; het betekent je personaliteit loslaten wat je door de massa gegeven is. Zodra je uit de massa komt kun je in je alleen-zijn dat kado niet meenemen. In je alleen-zijn zal je opnieuw fris moeten ontdekken, en niemand kan je garanderen of je iemand van binnen tegenkomt of niet. Zij die in alleen-zijn aangekomen zijn hebben daar niemand (nobody) aangetroffen. Ik bedoel echt geen – lichaam (no-body). Geen naam, geen vorm, maar een pure aanwezigheid, een puur leven, naamloos, vormloos. Dit is exact de ware wederopstanding, en het heeft zeker moed nodig. Alleen zeer moedige mensen zijn in staat geweest met vreugde hun niemand – zijn te accepteren, hun leegte. Hun leegte is hun pure wezen; het is allebei een dood en wederopstanding. Hasya liet me net vandaag een kleine, prachtige tekening zien: Jezus hangend aan het kruis, kijkend naar de hemel en zegt "het zou beter zijn wanneer ik naast God de Vader Allah de oom had gehad. Het zou veel beter zijn; als God niet luisterde, Allah misschien zou hebben geholpen." Zijn hele leven alleen god te hebben was hij erg gelukkig te kunnen verkondigen, "ik ben de enige zoon van God." Over Gods familie sprak hij nooit, zijn broer, zijn vrouw, zijn andere zonen en dochters. In de hele eeuwigheid, wat heeft hij u allemaal gedaan? Hij heeft geen tv, om tijd te verspillen, als tijdverdrijf. Hij kan geen bioscoop hebben. Wat is die arme drommel aan het doen? Het is een bekend feit dat in arme landen de populatie blijft exploderen om de simpele reden dat de arme drommel geen andere gratis vertier heeft. Het enige gratis vermaak is kinderen te produceren. Hoewel het op lange termijn prijzig is, op dit moment is het gratis, geen probleem, niet in de rij hoeven staan... Wat heeft God de hele eeuwigheid gedaan? Hij heeft maar één zoon gemaakt. Nu aan het kruis denkt hij dat het wellicht beter zou zijn geweest als God echt een paar broers, zussen, ooms had gehad. Als hij niet zou luisteren kon ik iemand anders voor hulp vragen. Hij is kwaad wanneer hij zegt, "Waarom heeft u mij vergeten? Heft u mij opgegeven?" - -maar er is geen antwoord. Hij wacht op een wonder. De ganse massa die bijeen was gekomen om een wonder te aanschouwen verdwijnt een voor een. Het was te heet, onnodig. Er gaat niks gebeuren, als er iets zou gebeuren zou het al gebeurd zijn. Er waren na zes uur maar drie vrouwen over die nog steeds geloofden dat er een wonder zou gebeuren. Eén was de moeder van Jezus - - natuurlijk, moeders geloven dat hun kind een genie is. Zonder uitzondering, iedere moeder gelooft dat ze een kind heeft gebaard wat een gigant is. Een andere vrouw was een prostitué, die van Jezus hield, moet Jezus lief hebben gehad. Zelfs de discipelen, de zogenaamde apostelen, die in belangrijkheid in de geschiedenis van het christendom na Jezus kwamen, alle twaalf ontsnapten ze alleen maar uit angst gepakt te worden of herkend

te worden - - omdat ze altijd en overal om Jezus heen waren. De massa kun je nooit geloven: als ze gepakt zouden worden, zouden ze gekruisigd kunnen worden, zo niet gekruisigd tenminste geslagen, gestenigd tot de dood. Maar drie vrouwen waren over. De derde was een andere vrouw die van Jezus hield. In de vorm van deze drie vrouwen was het liefde dat in de laatste momenten overbleef. Al die discipelen moeten bij Jezus geweest zijn alleen maar om in het paradijs te kunnen komen. Het is altijd goed contacten te hebben, en een beter contact dan de enige zoon van God kun je niet vinden. Achter hem zullen ook zij in staat zijn door de poorten van de hemel te gaan. Hun discipel-zijn was een vorm van uitbuiting van Jezus; vandaar dat er geen moed was. Het was berekenend en slim, maar niet moedig. Alleen liefde kan moedig zijn. Je vraagt over alleen zijn en moed. Moed komt uit liefde... Houd jij van jezelf? Hou je van dit bestaan? Hou je van dit prachtige leven wat een cadeau is? Zonder dat je er klaar voor bent, zonder dat je het verdient, zonder dat je het waard bent is het je gegeven. Wanneer je van dit bestaan houdt, wat je leven heeft gegeven, wat elk moment je van leven en voeding voorziet zal je moed vinden. Deze moed zal je helpen alleen te staan als een Libanese ceder, hoog - - reikend tot aan de sterren, onsterfelijk en eeuwig, maar alleen. Je zult in alleen-zijn als een ego en persoonlijkheid verdwijnen, je zult jezelf vinden als het leven zelf, onsterfelijk en eeuwig. Tenzij je in staat bent alleen te zijn zal je zoektocht naar de waarheid een mislukking blijven. Je alleen-zijn is je waarheid. Je alleen-zijn is je goddelijkheid. De functie van de meester is je te helpen alleen te staan. Meditatie is alleen maar een strategie om je persoonlijkheid weg te nemen, je gedachten, je hoofd, je geïdentificeerd zijn met je lichaam, en je van binnen helemaal alleen te laten, allen maar een levend vuur. En eenmaal je levende vuur gevonden te hebben, zal je alle vreugde en alle extases waar het menselijk bewustzijn toe in staat is kennen. De oude vrouw keek toe hoe haar kleinzoon zijn soep met de verkeerde lepel at zijn vork bij het verkeerde eind pakte, het hoofdgerecht met zijn handen at, en thee op het schoteltje goot en erop blies. "Heb je nou niks geleerd van kijken naar je vader en moeder aan tafel?" vroeg ze. "Ja," zei de knaap, met zijn mond open kauwend, "nooit te gaan trouwen."

Een grote les heeft hij geleerd: blijf alleen.

Het is echt heel moeilijk met anderen te zijn, maar we zijn vanaf onze allervroegste geboorte gewend om met anderen te zijn. Het mag dan miserabel zijn, het kan een lijden zijn, het kan een kwelling zijn, maar we zijn het gewend; het is tenminste zeer bekend. Men is bang voorbij het territorium in het donker te stappen, maar tenzij je voorbij het territorium van het collectieve masker gaat, zal je jezelf niet kunnen vinden. Groucho Marx heeft een prachtige uitspraak gedaan, iets om te onthouden: "Televisie vind ik erg leerzaam. Elke keer dat iemand de tv aandoet ga ik naar de andere kamer om een boek lezen."

De lerares van een klas met tienjarigen is te verlegen om seks voorlichting te geven, dus vraagt ze haar klas hier een huiswerkproject van te maken. Kleine Hymie vraagt zijn vader die iets over de ooievaar mompelt. Zijn oma vertelde dat hij uit de kool kwam, en zijn grootmoeder bloosde en fluisterde dat kinderen van de grote oceaan van het bestaan kwamen. De volgende dag, wordt kleine Hymie bij de lerares geroepen om over zijn project te rapporteren. "Ik ben bang dat er iets fout in onze familie zit" zegt Hymie tegen de lerares. "Zo te zien heeft niemand drie generaties lang de liefde bedreven!" Erg weinig mensen hebben in feite sowieso liefgehad; ze hebben net gedaan alsof, ze zijn hypocriet geweest, niet alleen anderen maar zichzelf ook voor de gek gehouden. Je kunt alleen authentiek liefhebben als je 'bent'. Op dit moment ben je alleen maar een deel van de

massa, een tand in het wiel. Hoe kun je liefhebben? - - omdat jijzelf niet bent. Wees eerst; om te beginnen, ken jezelf. Alleen in je alleen-zijn zal je ontdekken wat het is om te zijn. En uit dat zelfbewustzijn stroomt liefde en veel meer. Het betekent niet dat je naar de bergen moet gaan, je kunt in de maatschappij alleen zijn. Het is alleen maar een kwestie van bewust zijn, alert, waakzaam, herinneren dat je alleen maar het gadeslaan bent. Dan zal je waar je ook bent alleen zijn. Je kan in de massa zijn, je kan in de bergen zijn; het maakt niet uit, je bent steeds hetzelfde gadeslaan. In de massa neem je de massa waar; in de bergen neem je de bergen waar. Met open ogen zie je het bestaan; met gesloten ogen zie je jouzelf. Je bent maar één ding: de waarnemer. Deze waarnemer is de grootste realisatie. Dit is je boeddhanatuur; dit is de natuur van je verlichting, van je ontwaken. Dit zou je enige discipline moeten zijn. Alleen dit maakt je een discipel: deze discipline van het kennen van je alleen-zijn. Wat maakt je anders een discipel? Op elk punt in je leven ben je bedrogen en is je verteld dat te geloven in een meester je tot een discipel maakt. Dat is helemaal fout; want iedereen in de wereld is een discipel. Iemand gelooft in Jezus, iemand gelooft in Boeddha, iemand gelooft in Krishna, iemand gelooft in Mahavira; iedereen gelooft in iemand, maar niemand is een discipel, want om een discipel te zijn betekent niet in een meester te geloven. Discipel zijn betekent de discipline om te leren jezelf te zijn, om je ware zelf te zijn. In die ervaring is juist de hele schat van het leven verborgen. Voor de eerste keer zal je een keizer worden; anders zal je een bedelaar in de massa blijven. Er zijn twee verschillende soorten bedelaars: arme bedelaars en rijke bedelaars, maar allemaal zijn ze bedelaars. Zelfs je koningen en koninginnen zijn bedelaars. Alleen die mensen, die paar mensen die alleen in hun wezen hebben gestaan, in hun helderheid, in hun licht, die hun eigen licht gevonden hebben, die hun eigen bloei gevonden hebben, die hun eigen ruimte hebben gevonden die ze thuis kunnen noemen, hun eeuwige thuis - - die paar mensen zijn de keizers. Dit hele universum is hun imperium. Ze hoeven het niet te overwinnen; het is al overwonnen. Door jezelf te kennen heb je het overwonnen.

#### Vraag 1

Geliefde Osho,

Plotseling daagde het me dat ik seksueel onderdrukt ben, toen ik u laatst op een morgen hoorde praten. Ik kan me niet herinneren voordat de aidsangst begon seksueel onderdrukt te zijn. Seksueel afgewezen door een vriendje heeft ook meegeholpen; hoewel ik de verantwoording daarvoor deel – althans probeer. Ik kan me een tijd zonder vriendjes herinneren, waarin ik mijn seksuele energie kon voelen, en er toch geen uitlaat nodig was. Het bleef in mijn lichaam en voelde overal orgastisch. Maar ik voel me nu gevangen door onderdrukte seks en heb uw leiding nodig.

Prem Shunyo, je bent alleen maar in de war. Je bent niet seksueel onderdrukt. Je bent alleen maar een Engelse dame. Het lijkt erop dat je het vergeten bent. Een paar dagen geleden was er een dronkaard in Frankrijk gearresteerd. Hij bedreef de liefde met een dode vrouw op het strand. Toen men ernaar vroeg antwoordde hij: "Ik dacht dat ze Engelse was." Maak je over onderdrukking geen zorgen. Bovendien kom je op een leeftijd waarin iedereen zich zorgelijk voelt, special vrouwen uit het Westen. De middelbare leeftijd is een moeilijke en angst creërende toestand. Een paar dingen om te complementeren voor je... Allereerst, men moet erkennen dat men in de middelbare leeftijd aankomt.

Middelbare leeftijd is als je nog steeds gelooft dat je je morgenochtend beter zult voelen.

Middelbare leeftijd is als je wilt zien hoe lang je auto mee gaat in plaats van hoe snel hij gaat.

Middelbare leeftijd is wanneer je zaterdagavond thuis ben, de telefoon gaat en je hoopt dat het niet voor jou is.

Middelbare leeftijd is wanneer je van stuk naar gozer verandert.

Middelbare leeftijd is wanneer je stopt de oudere generatie te bekritisieren, en de jongere generatie begint te bekritisieren.

Dit zijn alleen maar symptomen. Ik zeg het je, dus...! Shunyo, mensen die bijna tien of twaalf jaar hier bij mij zijn kunnen niet seksueel onderdrukt zijn. Dat is waarom ik over de hele wereld veroordeeld ben; je zou het mijn reputatie kunnen noemen. En mij een vraag stellen over seksuele onderdrukking is gewoon mijn reputatie vernietigen! Twee mannen zitten in een bar elkaar medeleven te betuigen over het getrouwde leven. "Ik ken een man, "zegt de een, "die meer dan dertig jaar getrouwd is en elke avond thuis spendeert." "Nou dat is wat ik liefde noem, "zegt de ander. "Oh jah?" antwoord de eerste, "de dokter noemt het verlamming." Het ligt eraan hoe je het inneemt. Jij bent niet seksueel onderdrukt. Je hebt je plotseling herinnerd dat je een Engelse dame bent ... waar ben je?... Wat doe je hier?

Een commissaris was een collectieve boerderij aan het bezoeken om de oogst te inspecteren. Hij vroeg: "Hoe zijn de aardappelen?" "De aardappelen zijn zo talrijk," antwoordde de boer, "als we ze naast elkaar leggen ze de tenen van God raken." "Hoe kan dat nou?" blies de commissaris, "er is geen God." "Nou, "antwoordde de boer, "er zijn ook geen aardappelen." Shunyo, alles wat is gebeurd, is dat die gekke Milarepa van je weggevluht is. Maar geen zorgen; hij is gek genoeg, hij zal terugkomen. Je kan op me rekenen, ik zal ervoor zorgen dat de arme drommel terugkomt. Hij zal voor een paar dagen wat in de ashram rondzwerven. Geniet van je vrijheid, en geen zorgen; hij kan niet zoekraken. Uiteindelijk zal hij naar jou komen. Zo gaat het al jaren. Ik heb het waargenomen, ik heb nooit iets tegen jou gezegd. Het is niet iets nieuws. Honderden keren moet hij je verlaten hebben en is hij weer teruggekomen. Hij is een zeer tamme vent. Je moet hem alleen genoeg touw geven, zodat hij van het idee kan genieten dat hij vrij is. Er is niets om je zorgen over te maken. Geniet jij alleen maar van een paar dagen van vrede en stilte, en verlamming. Het is erg zeldzaam om tijd alleen te vinden, om jezelf te zijn. Het is een geluk mensen te vinden die zo nu en dan voordat ze ergens anders in verstrikt raken ontsnappen. En hij heeft zich zo betrouwbaar getoond dat ik vaak dacht, nu is hij verdwaald - - en dan zie ik hem weer opnieuw terug. Je hoeft alleen maar geduld te leren. En tussen twee haakjes, het is een goed excuus om geduld te oefenen, wachten en vertrouwen dat hij komen zal. Plotseling op een nacht zal hij aan je deur kloppen. Ik denk niet dat er een andere vrouw dan Prem Shunyo bestaat die hem lang genoeg kan tolereren -- ze is bijna immuun voor Milarepa.

Okay Maneesha?

Ja, Osho.